

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Feinchemie Schwebda GmbH, Bayer CropScience AG

Strona pozwana: College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen

Przy udziale: Agrichem BV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — College van Beroep voor het bedrijfsleven — Wykładnia art. 4 ust. 1 dyrektywy Komisji 2002/37/WE z dnia 3 maja 2002 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia etofumesatu jako substancji czynnej (Dz.U. L 117, str. 10) — Obowiązek państw członkowskich do cofnięcia przed 1 września 2003 r. zezwolenia na produkt zawierający etofumesat w sytuacji, w której posiadacz zezwolenia nie dysponuje dokumentacją spełniającą wymogi załącznika II do dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230, str. 1), ani nie ma do niej dostępu

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy Komisji 2002/37/WE z dnia 3 maja 2002 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia etofumesatu jako substancji czynnej należy interpretować w ten sposób, że nie zobowiązuje państw członkowskich do cofnięcia przed 1 września 2003 r. zezwolenia na środek ochrony roślin zawierający etofumesat ze względu na to, że posiadacz tego zezwolenia nie dysponuje dokumentacją spełniającą warunki załącznika II do dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, lub nie ma do niej dostępu.

(¹) Dz.U. C 294 z 2.12.2006.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 maja 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Lidl Belgium GmbH & Co. KG przeciwko Finanzamt Heilbronn

(Sprawa C-414/06) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Podatki bezpośrednie — Uwzględnienie strat poniesionych przez stały zakład położony w państwie członkowskim i należący do spółki mającej statutową siedzibę w innym państwie członkowskim)

(2008/C 171/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lidl Belgium GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Finanzamt Heilbronn

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 43WE i 56 WE — Odliczenie od podlegającego opodatkowaniu zysku spółki krajowej strat wynikających z działalności stałego zakładu położonego w innym państwie członkowskim — Odrzucenie możliwości odliczenia na podstawie umowy dwustronnej o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej z tym państwem członkowskim

Sentencja

Artykuł 43 WE nie sprzeciwia się temu, aby spółka mająca siedzibę w państwie członkowskim nie mogła odliczyć od swojej podstawy opodatkowania strat związanych z należącym do niej stałym zakładem położonym w innym państwie członkowskim, o ile, na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, dochody tego zakładu są opodatkowane w tym ostatnim państwie członkowskim, w którym straty te mogą zostać uwzględnione w ramach opodatkowania dochodu tego stałego zakładu w następnych latach podatkowych.

(¹) Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 maja 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Dresden — Niemcy) — Postępowanie dotyczące gospodarowania energią citiworks AG przy udziale: Sächsisches Staatsministerium für Wirtschaft und Arbeit als Landesregulierungsbehörde, Flughafen Leipzig/Halle GmbH, Bundesnetzagentur

(Sprawa C-439/06) (¹)

(Rynek wewnętrzny energii elektrycznej — Dyrektywa 2003/54/WE — Artykuł 20 ust. 1 — Swobodny dostęp stron trzecich do systemów przesyłowych i dystrybucyjnych energii elektrycznej)

(2008/C 171/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Dresden

Strony postępowania dotyczącego gospodarowania energią

Citiworks AG

Przy udziale:

Sächsisches Staatsministerium für Wirtschaft und Arbeit als Landesregulierungsbehörde, Flughafen Leipzig/Halle GmbH, Bundesnetzagentur

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Dresden — Wykładnia art. 20 ust. 1 dyrektywy 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 96/92/WE (Dz.U. L 176, str. 37) — Prawo krajowe, które wyklucza sieci położone w całości na terenie zakładowym (Betriebsnetze) z zasady swobodnego dostępu stron trzecich do systemów przesyłowych i dystrybucyjnych energii elektrycznej

Sentencja

Wykładni art. 20 ust. 1 dyrektywy 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 96/92/WE należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwia się on obowiązywaniu przepisu takiego jak § 110 ust. 1 pkt 1 Gesetz über die Elektrizitäts und Gasversorgung (Energiewirtschaftsgesetz) [ustawy o zaopatrzeniu w energię elektryczną i gaz] z dnia 7 lipca 2005 r., który zwalnia niektórych operatorów systemów zaopatrzenia w energię z obowiązku pozostawienia stronom trzecim swobodnego dostępu do tych systemów, z uwagi na fakt, że systemy te znajdują się na przynależnym im terenie zakładowym i służą głównie do przesyłania energii wewnątrz własnego przedsiębiorstwa lub powiązanego z nim przedsiębiorstwa.

(¹) Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 maja 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation, Francja) — Glaxosmithkline, Laboratoires Glaxosmithkline przeciwko Jean-Pierre Rouard

(Sprawa C-462/06) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Sekcja 5 rozdziału II — Jurysdykcja w sprawach dotyczących indywidualnych umów o pracę — Sekcja 2 tego rozdziału — Jurysdykcja szczególna — Artykuł 6 pkt 1 — Wielość pozwanych)

(2008/C 171/11)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Glaxosmithkline, Laboratoires Glaxosmithkline

Strona pozwana: Jean-Pierre Rouard

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation (Francja) — Wykładnia art. 6 pkt 1, art. 18 pkt 1 i

art. 19 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, str. 1) — Przepisy jurysdykcyjne w dziedzinie indywidualnych umów o pracę — Sytuacja zwolnionego pracownika, który pracował w państwach trzecich dla dwóch spółek należących do jednej grupy, mających siedziby w różnych państwach członkowskich.

Sentencja

Przepis jurysdykcji szczególnej przewidziany w art. 6 pkt. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych nie może mieć zastosowania w sporze wchodzącym w zakres sekcji 5 rozdziału II tego rozporządzenia, dotyczącej norm jurysdykcyjnych mających zastosowanie w sprawach indywidualnych umów o pracę.

(¹) Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 22 maja 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Koszalinie — Rzeczpospolita Polska) — Halina Nerkowska przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Koszalinie

(Sprawa C-499/06) (¹)

(Renta inwalidzka dla cywilnych ofiar wojny lub represji — Wymóg posiadania miejsca zamieszkania na terytorium kraju — Artykuł 18 ust. 1 WE)

(2008/C 171/12)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Sąd Okręgowy w Koszalinie

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Halina Nerkowska

Strona pozwana: Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Koszalinie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Sąd Okręgowy w Koszalinie — Wykładnia art. 18 WE — Zgodność przepisu krajowego uzależniającego wypłatę świadczenia przyznawanego ofiarom wojny oraz jej skutków od spełnienia wymogu posiadania miejsca zamieszkania na terytorium krajowym